

Brief aan de burgemeester

Geachte burgemeester,

Onlangs hoorde ik uw nieuwjaarstoespraak. U sprak onder meer over de komende verkiezingen en riep iedereen op te gaan stemmen. Ik denk dat u het oprecht meende toen u het had over democratische verworvenheden, over al die landen waar geen vrije verkiezingen zijn en over de gemeenteraad als plaatselijke volksvertegenwoordiging. Mooi gesproken en als u het niet zelf bedacht heeft, dan zijn de complimenten voor uw speechschrijver.

Ik miste alleen één ding en daarom schrijf ik u deze brief. Met democratie is het net als met liefde: het moet van twee kanten komen. Want het is mooi dat ik elke vier jaar kan gaan stemmen, mag inspreken of een brief naar de krant kan sturen. Zoals het ook mooi is dat ik naar het spreekuur van de wethouders mag gaan, een demonstratie mag organiseren en in beroep kan gaan tegen besluiten van de gemeente. Het zou echter nog mooier zijn als raadsleden, collegeleden en ambtenaren op hun beurt mij serieus nemen. En juist daar schort het aan.

Neem nou de verkiezingsprogramma's. Die staan vol ronkende beloften en prachtige zinnen over solidariteit, vrijheid, milieu, respect, parkeren en veiligheid, maar een helder beeld hoe die partijen willen gaan bezuinigen ontbreekt. Hoe dom denken die partijen eigenlijk dat ik ben? Er moet straks fors bezuinigd worden en dus wil ik van elke partij weten welke keuzen zij voorstaan. Als u wilt dat ik ga stemmen, laat dan zien wat de verschillen zijn.

Hoe het nieuwe college er straks uitziet, weten we natuurlijk nog niet. De bestuursstijl wordt hopelijk wel minder benepen dan nu. Het huidige college lijkt haast bang voor mij. Besluiten worden ergens in de krochten van het gemeentehuis voorbereid, op zijn best is er een "participatie-avond" aangekondigd in een klein hoekje van ons lokale sufferdje en alleen als de raadsleden een beetje alert zijn, hoor ik er nog wat van. Als u wilt dat ik ga stemmen, betrek mij dan straks bij de lastige besluiten.

Ik snap best dat sommige dingen gewoon moeten en dat niemand graag een verslaafdencentrum, coffeeshop of invalsweg naar het centrum voor zijn deur wil hebben. Maar uw college walst over ons heen door direct te stellen dat wij Nimby -gedrag vertonen als we kritisch zijn. Zo demoniseert u ons. Dan zetten wij natuurlijk ook de hakken in het zand. Als u wilt dat ik ga stemmen, maak mij dan straks niet bij voorbaat monddood.

Ook de reflex om slecht nieuws voor mij weg te houden, getuigt niet van respect. Zoals laatst, toen bleek dat dat grote bouwproject veel duurder zou worden. Eerst informeerde u de raad "vertrouwelijk" en over het extra geld probeerde u vervolgens een paar weken later een beetje stiekem de raad te laten besluiten. De boosheid van het college toen bleek dat de oppositie niet mee wilde doen aan dit heimelijke gedoe en de zaak in de openbaarheid bracht, was volstrekt ongepast. Het gaat om belastinggeld en ik wil weten wat u ermee doet. Ambtelijk is sowieso de neiging sterk om zaken vertrouwelijk te verklaren. Alsof er geen WOB is die mij beschermt tegen een openbaar bestuur dat niet openbaar wil zijn. Als u wilt dat ik ga stemmen, doe dan geen dingen in het geniep.

U hoeft niet bang voor mij te zijn. Ik snap dat de gemeente lastige problemen moet oplossen. Maar ik wil wel serieus genomen worden. Democratie moet van twee kanten komen. Hou dat in een mooie toespraak voor aan de politieke partijen, het nieuwe college straks en de ambtenaren. En bewaak de komende vier jaar steeds weer dat ook zij democratische verworvenheden respecteren. Natuurlijk is uw invloed slechts beperkt. Doe echter wat u kunt en doe dat luid en duidelijk. Dan zal ik in elk geval deze keer nog gaan stemmen.

Hoogachtend,

Marcel van Dam

Openbaar Bestuur, januari 2010